

IV

Skoro shumyt ot padashtata voda se usili strahotno i ne sled dylgo grupata stigma do ryba na edna propast, v kojato padashe rekata. Gledkata beshe izumjavashta. Edna goljama dolina, obrasla v pishtna tropicheska rastitelnost, hiljadi ptici, noseshti se vyv vyzduha i omajvashti sys svoite pesni i edno goljamo ezero po sredata na dolinata – vsichko tova predizvika golemija vyztorg na uchenite. Ako ne se beshe povredila kamerata, sigurno shtjaha da zasnemat tozi vylsheben i velichestven pejzazh.

Vsichki stojaha kato omagjosani i ne mozheha da se opomnjat.

Japonecyt Sejtjo, kojto beshe hudozhnikyt na grupata, vednaga zapochna da risuva prekrasnata kartina. Molivyt se mesteshe avtomaticheski ot rykata na Sejtjo, kojto ne beshe se syvzel napylny, kakto i drugite. Kato vylshebna pryhica, molivyt ozhivi pejzazha na myrtvija list.

Naj-posle vsichki se vyrnaha kym dejstvitelnostta.

Pryv zagovori Simon Blank:

- Tazi dolina e mnogo privlekatelna i me navezhda na misylta, che shte ni pomogne da se izmyknem ot тази otdalechena, sjakash na kraj sveta, strana.

Dumite mu bjaha posreshtnati s odobrenie. Blank prodylzhi.

- Pырvo shte trjabva da slezem v dolinata i da namerim mjasto za prenoshtuvane, a na sutrinta shte mislim kakvo shte pravim. Tja e po-mydra ot mornata vecher.

Pak se chu odobritelno shumene i grupata trygna da nameri podhodjashto mjasto za slizane. Ala takova ne se nameri. Reshiha da napravjat stylba ot liani, kojato stana oshte predi da se stymni.

Kogato veche se nastaniha na edno udobno mestence kraj ezeroto i razpynaha palatkite, chak togava zapochna da se spuska mrakyt. Golemijat lageren ogyn beshe zapalen i veselata zabava otnovo zapochna. Polufalshivijat glas na harmonikata, kojato izdavashe takyv zvuk poradi tova che beshe ryzhdjasala ot vlagata, se obadi otnovo. No vse pak, careshe njakakvo smytno bezpokojstvo, koeto horata se mycheha da nadvijat s pesni i divi krjasyci, podrazhavajki na izostanalite plemena.

No izvednyzh vyv vyzduha se chu brymchene na helikopter. To predizvika goljama radost u neshtastnicite, zashoto – naj-glavnoto – helikopteryt noseshe znaka na Svetovnata Akademija. Ala predi da uspejat da mu signalizirat, otnjakyde izskochi drug helikopter, ot kojto zapochnaha da streljat. Vyrtoletyt na Svetovnata Akademija se razbi i izgorja. Letcite ne se spasiha.

A drugite otletjaha neizvestno kyde.

Sluchiloto se predizvika goljamo bezpokojstvo. Nikoj ne posmjia da spi prez тази nosht, a na sutrinta osymnaha s petima po-malko – vodachite im bjaha izcheznali! Da, bjaha izcheznali pred budnite ochi na dvadeset dushi! No tova beshe fakt. Da se prosledjat ili da bydat ostaveni da izbjagat, se zapitaha mnogo hora ot grupata. Razbira se, te ne bjaha nito voenni, nito mozheha da otkrivat sledi. I naj-nakraja reshiha da gi ostavjat da vyrvjat kydeto iskat. I da bjaha shpioni, i da ne bjaha – vse edno – nishto vazhno ne bjaha otkrili. A ako se opitaha tezi petima dushi da spyvat oshte po njakakyv nachin opitite im da izljazat ot тази strana, to togava tezhko im!

Izvednyzh doticha Migel el Gera, mlad botanik, ispanec, kojto izvika:

- Helikopteri! Chuzhdi!

Tozi vik nakara vsichki da naskachat. Chernite ochi na Migel svjatkaha ot vyzbuda. Murgavata mu kozha beshe leko

poblednjala. Nikoj ne bi mogyl da go uprekne za tezi mu opasenija, zashtoto vsichki ot grupata gi spodeljaha s nego.

Chu se glasyt na Simon Blank:

- Spokojstvie, prijateli! Spokojstvie! Vednaga trjabva da se skriem i da zagasim vsichki ognjove. – kaza, i sam se zalovi da sybira bagazha.

Ostanalite posledvaha primera mu. Skoro lageryt beshe premesten na skrito, a mjestoto, kydeto beshe predi – zamaskirano.